

BLAUWBAARD

Er was eens lang geleden
een schatrijk edelman,
die burchten en kastelen,
zo schoon men denken kan,

bezat; en al zijn kamers
en zalen, ruim gebouwd,
die schitterden en blonken
van zilver brons en goud.

Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Oho
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Hey Hey
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Oho
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Hey Hey

De meubels waren kostelijk
gebeeldhouwd en verguld,
met zilveren serviezen
de kasten opgevuld.

Er hing in elke feestzaal
een lichtkroon van kristal,
kortom: 't was louter weelde
en luister overal

Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Oho
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Hey Hey
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Oho
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Hey Hey

En toch, bij al zijn schatten
en overvloed op aard,
speet hem één zaak geweldig:
hij had een blauwe baard.

Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Oho
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Hey Hey
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Oho
Blauwbaard, Blauwbaard, Blauwbaard, Hey Hey

BLAUWBAARD

En blauwbaard die was weg, die was op reis ja, naar Japan
En de meisjes thuis maar feesten met veel dansen en gezang
Hoe prachtig oh hoe heerlijk, en kijk hier is nog meer,
Zo riepen de vriendinnen
En juichten keer op keer!!

Haar zusters en vriendinnen, bezochten haar alras
Ze wisten toch dat Blauwbaard, voor lang afwezig was
De giechelende meisjes, die keken in het rond
Ze zagen dat echt alles, uit edelsteen bestond

En blauwbaards vrouw beloofde dat zij het wellaten zou
Blauwbaard nu reisvaardig omhelsde vlug zijn vrouw
Toen blauwbaard was vertrokken, vroeg niemand zich nog af
Of hij zijn vrouw soms miste, al lag hij in zijn graf

En blauwbaard die was weg, die was op reis ja, naar Japan
En de meisjes thuis maar feesten met veel dansen en gezang
Hoe prachtig oh hoe heerlijk, en kijk hier is nog meer,
Zo riepen de vriendinnen
En juichten keer op keer!!

Hoe prettig, want ze waren, nog altijd voor hem bang
Nu kom men vrij door kamers, door zaal salon en gang
De giechelende meisjes, die keken in het rond,
Ze zagen dat echt alles, uit edelsteen bestond

En blauwbaards vrouw beloofde dat zij het wellaten zou
Blauwbaard nu reisvaardig omhelsde vlug zijn vrouw
Toen blauwbaard was vertrokken, vroeg niemand zich nog af
Of hij zijn vrouw soms miste, al lag hij in zijn graf

En blauwbaard die was weg, die was op reis ja, naar Japan
En de meisjes thuis maar feesten met veel dansen en gezang
Hoe prachtig oh hoe heerlijk, en kijk hier is nog meer,
Zo riepen de vriendinnen
En juichten keer op keer!!

En blauwbaard die was weg, die was op reis ja, naar Japan
En de meisjes thuis maar feesten met veel dansen en gezang
Hoe prachtig oh hoe heerlijk, en kijk hier is nog meer,
Zo riepen de vriendinnen
En juichten keer op keer!!

